

© 2003 р. **Н. О. Семенова, Б. Ф. Чміль**
Національна академія внутрішніх справ України, м. Київ

АСОЦІАЦІЯ ФАХІВЦІВ З ФІЛОСОФІЇ ПРАВА – НЕВІД'ЄМНА ІНСТИТУЦІЙНА СКЛАДОВА УСПІХУ СТВОРЕННЯ ВИСОКИХ ПРАВОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Масштабність і глибина реформ в Україні вимагають ґрунтовного філософсько-правового осягнення “нового” світоглядного базису права та сутнісної реконструкції методології вітчизняного правознавства. В свою чергу, неklasична динаміка змін соціальної реальності вкупі з потребою в передбачуваності результатів керованості ходом реформ* загострюють проблему ефективності правової реформи у всій її багатоаспектності. Такі виклики часу якісно змінюють зміст і сутність сучасних державно-правових явищ, що не може не мати наслідком переміщення акцентів і в змісті поняття методології юридичної науки або, так би мовити, реконфігурацію останнього** [3, с. 618]. Це відбувається через посилення тієї компоненти методології, яка ставить наголос на динамічному вимірі її самої та відповідає зростанню інтенсивності впливу суспільної свідомості – на відміну від факторів природної генези – на суспільно-правові процеси. Формування методології саме в такому розумінні є засадою розробки дієвих стратегій розвитку права і держави та націлено на досягнення якісних змін стану і змісту останніх. Саме цей підхід, на наш погляд, дозволяє і в суспільно-правовій сфері ввести в науковий обіг термін “технологія” як віддзеркалення збільшення питомої ваги таких факторів суспільно-правового розвитку, як розуму і науки, заснованій на об’єктивних знаннях, на відміну від політичних інтересів чи догм.

“Технологічний” рівень деталізації знань*** означає фундаментальні теоретичні знання, що набрали форму прикладних рецептів. Крім того, технологічний вимір знань в суспільно-політико-правовій сфері передбачає досягнення нового

* курс на включення держави до ЄС як приклад інтегрального характеру.

** “Методологія – система підходів, методів і способів наукових досліджень, теоретичні засади їх використання при вивченні державно-правових явищ.”

*** Технологія – сукупність способів отримання, зміни стану, властивостей, форми деякої субстанції.

виту спіралі пізнання: від необхідності диференціації знань, що колись прийшла на зміну філософії як науки про все часів давньої Греції до їх інтеграції – але вже на новому рівні і у постмодерністському контексті. Саме такою масштабністю відрізняється зміст сучасного прозахідного розуміння предмету філософії права – науки, що переживає етап становлення і бурхливого розвитку в Україні.

Критичне мислення, наукове передбачення стають вирішально-важливими і водночас рутинними інструментами втілення нових ефективних “технологій” у соціально-правовій сфері. В свою чергу, такі виклики часу вимагають істотного покращання доступу до надбань світової правової думки, розширення спектру доступних знань про новітні інструменти і рішення, відбір і пристосування найбільш релевантних з них. Відповідне інституційне середовище має забезпечувати відкритість до нових ідей, моделей, уроків, стороннього досвіду, давати максимальний простір дискусіям і полеміці. Світовий досвід новітнього часу довів ефективність такої інституційної форми (організаційної моделі) як незалежні громадські організації фахівців суспільних наук у вигляді – асоціацій. Мережі національних регіональних асоціацій фахівців створюють міжнародні асоціації. Саме через запровадження такої моделі в наукове життя України та її всебічний розвиток досягатиметься, на нашу думку, повноцінне інтегрування української наукової спільноти до європейських і загальносвітових мереж фахівців-правників, зростання потенціалу української науки по вирішенню нагальних проблем і прискоренню реформ в державі.

Тому в червні 2002 р. групою київських ентузіастів (Бандура О.О., Костицький М. В., Манюха О.Є., Семенова Н.О., Чміль Б.Ф.) і була заснована фахова громадська організація – Всеукраїнська асоціація філософії права і соціальної філософії (ВАФПСФ). Згідно з чинним законодавством її діяльність була легалізована в Міністерстві юстиції України, про що свідчить запис в книзі обліку громадських об’єднань, легалізм-ваних

шляхом повідомлення за № 82 від 27.08.2002 р. Задекларована мета діяльності Асоціації, або, іншими словами, її місія визначена як “сприяти становленню й розвитку філософії права та соціальної філософії, формуванню світоглядного базису правничих та суспільних наук, заснованому на ідеях верховенства права, демократії та прав людини”.

ВАФПСФ започаткувала співпрацю з всесвітньою мережею національних асоціацій і фахівців філософії права – Міжнародною Асоціацією філософії права та соціальної філософії – IVR (це загальновідоме скорочення походить від німецької аббревіатури повної назви, що, в свою чергу, віддзеркалює історію її заснування становлення, пов’язану з внеском німецьких філософів права. Проте на сьогодні жодна країна, школа чи науковий напрямок не користується ніякими перевагами, забезпечення рівності й плюралізму зведено до найвищої норми-цінності, що охороняються особливо ревностно. Тому, згідно статуту IVR, місцем її розташування вважається країна обраного Асамблеєю президента IVR, а офіційною мовою конгресів – з практичних міркувань – обрано англійську.

Якби IVR була би живою істотою – це був би найкращий доказ взаємозв’язку рівня інтелекту і довголіття. У всякому разі вік цієї фахової громадської організації (заснована в 1909р.) зайвий раз засвідчує вічну молодість і актуальність предмету її діяльності (див. офіційний сайт IVR www.cirfid.unibo.it/ivr). На сайті представлені також статут Асоціації (що має назву конституції) та напрацювання, що не можуть не захоплювати глибиною і різноманітністю, та є свідченням дуже прагматичного – що до осягнення сучасних соціальних проблем – розуміння змісту наук філософії права і соціальної філософії в світі.

На сьогодні в IVR входять 46 національних секцій (якщо взяти до уваги, що в Франції існують дві секції зі статусом національних – досвід, що навряд чи заслуговує на запозичення). Загальне число членів IVR є близько 2500 (з урахуванням того, що в Болівії, Коста-Ріці, Ель Сальвадорі, Гондурасі, Індонезії і Венесуелі поки що не ведеться поіменний облік членів національних секцій). Не менш, як двічі на рік публікується вісник IVR, що в цьому тисячолітті змінив форму розповсюдження – з паперової на електронну. Кожне число вісника містить новини, оголошення, повідомлення про діяльність національних секцій-членів IVR. На сайті присутні всі числа вісника, починаючи з 1996 р.

Поточні питання діяльності IVR вирішує її Виконавчий Комітет, на засіданні якого в 2002 р. в Парижі у відповідь на звернення в.о. діючого президента ВАФПСФ Чміля Б.Ф. було прийнято рішення про членство ВАФПСФ в IVR на правах національної секції. Це рішення було затверджено на останньому 21-ому світовому конгресі IVR, що відбувся в серпні 2003 р. в м. Лунд (Швеція). Відтоді члени української асоціації набули повноправного членства в IVR, а інституційна рамка для розвитку співпраці українських фахівців з їх колегами з усього світу дістала свій довершений вигляд. Покладено початок широкому розповсюдженню по всьому світі інформації про здобутки українських фахівців і діяльність української секції в офіційному віснику IVR (див. новини з України в № 31 вісника на вказаному сайті), сприяючи підвищенню престижу української науки і держави в цілому.

В кінці травня 2003 р. в рамках співпраці ВАФПСФ з IVR відбулась неординарна подія, що свідчить про щирий інтерес і відкритість світової спільноти фахівців до контактів з східноєвропейськими колегами та робить честь українській науці і науковцям. З метою ознайомлення українських фахівців з організаційним досвідом та рівнем роботи IVR, надання поштовху розбудові й зростанню організаційної спроможності ВАФПСФ та розвитку її співпраці з IVR до України здійснив візит повноважний представник світової фахової спільноти галузі, президент IVR (1999-2003р.р.) Еугеніо Булігін – науковець, професор (в недалекому минулому декан юридичного факультету) університету Буенос-Айреса з досвідом викладання в багатьох університетах обох Америк і Європи, суддею (у відставці) Національного Апеляційного Суду Аргентини (учень і послідовник Герберта Харта). За вирішально важливої підтримки провідних юридичних вузів України (вказані нижче), Академії правових наук України та Центру порівняльного права при Міністерстві юстиції України відбулося наукове турне професора Булігіна, який побував в Києві, Одесі і Харкові. Українське походження проф. Булігіна (народився у 1931 р. в Харкові) стало додатковим чинником успіху професійного і міжособистісного спілкування без мовного бар’єру.

На нашу думку, той факт, що науковець не з країни “розвинутої демократії” репрезентує аналітичний центр світового масштабу, в основі діяльності якого лежать “дуже західні” (у сенсі спектру цінностей, в першу чергу плюралізму, прав людини, демократії) принципи, показує демократичність побудови IVR та демонструє важ-

ливність і спонукає до розвитку ініціативи та ентузіазму, яких, на жаль, не завжди вистачає пострадянським фахівцям, щоб зайняти достойне їх місце в світовій науці.

Українське турне проф. Булигіна включало численні зустрічі з фахівцями і участь у “круглих столах” в Національній юридичній Академії України (Харків) на тему «Здобутки світової філософсько-правової думки і український контекст», Одеській національній юридичній академії (теми “Філософсько-правова доктрина в сучасному світі” і “Організаційні моделі співпраці науковців в галузі філософії права”). Академічна частина турне завершилось проведенням і Національній Академії внутрішніх справ України (Київ) великої підсумкової конференції в на тему “Розвиток філософсько-правової думки в Україні: стан, проблеми, перспективи”. Тема розглядалися у трьох аспектах – організаційному, предметному, освітньому – у 37 доповідях, високий науковий рівень яких захопив гостей (більш докладно див.: “Право України” – 2003 р., № 9 – С. 158-159 та на сайті IVR вісник № 31, де англійською перекладені назви і ім’я авторів всіх доповідей конференції).

На конференції був розповсюджений український переклад конституції IVR. До речі, очікується, що невдовзі цей переклад стане чи не першим перекладом конституції IVR неофіційною мовою та буде розміщений на офіційному сайті IVR. (статус офіційних – з історичних причин мають англійська, іспанська, німецька і французька мови). Учасникам також був запропонований для обговорення і надіслання пропозицій проект Положення ВАФПСФ, створений В’ячеславом Бігуном (див. далі). В найближчий час планується проведення установчої конференції ВАФПСФ, в рамках якої відбудуться вибори її Правління.

Успіх конференції та завзятість її учасників ілюструється жартівливим висловлюванням головуючого конференції академіка М.В. Костицького, який, закриваючи конференцію, що тривала на дві години довше запланованого, зауважив, що вже й не пам’ятає, коли б навіть заключні доповіді (з 37 за робочий день!) могли розраховувати на таку увагу одного з корифея світової науки та провідних представників вітчизняного правознавства. Учасники були однакові в тому, що досвід IVR безумовно заслуговує на вивчення, запозичення і розвиток, свідчення чого стала подача учасниками конференції 43-ох заяв про вступ до Асоціації, які були затверджені. Безумовно, ВАФПСФ продовжує тримати широко відчине-

ними свої двері для нових членів і їх ініціатив (контактна інформація наведена нижче).

12-18 серпні 2003 р. в місті Лунд (Швеція) проходив черговий всесвітній конгрес IVR на тему “Право і політика – в пошуках балансу”^{*} Докладна інформація про результати конгресу і його напрацювання (з тезисами статей включно) представлена на сайті <http://www.ivr2003.net/post-congress/>

До речі, приймати участь у конгресі можна було і віртуально – якщо до вказаного строку надіслати добротні тези (цього разу обсяг був до 600 слів), то вони публікуються у матеріалах конгресу на паперових носіях, а якщо встигнути до наступного терміну, то тільки в електронному вигляді на сайті конгресу. У всякому разі, беручи до уваги існування матеріального бар’єру – перепони до реальної участі, віртуальна участь у конгресі є непоганою альтернативним шляхом як для висвітлення своїх ідей такі встановлення діалогу з колегами в інших країнах.

Для створення кожним читачем власного уявлення про академічну програму конгресу, в додатку 1 наводиться переклад тем робочих груп конгресу, які були двох видів – «прості» (свої внески їх програм – тези статей – мав змогу надіслати і згодом представити на конгресі кожен бажаючий, при цьому контроль якості здійснювався Оргкомітетом) та спеціальні робочі групи (на них могли представити доповіді тільки спеціально запрошені організаторами фахівці). Звичайно, під час проведення конгресу доступ до всіх робочих груп був вільним і відвідати кожен з них мав кожний з учасників за своїм бажанням.

Привертала увагу активна участь у конгресі (з великою питомою вагою серед загального числа пленарних доповідей) юристів-практиків, особливо найвищого рівня – суддів Верховних і Конституційних Судів Польщі, Канади, Фінляндії, Словаччини, Австралії, Америки.

Одним з пунктів порядку денного конгресу були перевибори керівництва IVR найвищим органом IVR – її Асамблеєю, що збиралася в один з днів конгресу. Звіт президента IVR Булигіна був затверджений і обраний новий склад Виконавчого комітету та Президент IVR 2003-2007 рр., яким став професор Лундського універси-

^{*} Повідомлення про попередній конгрес, що проходив в Амстердамі в 2001 р. під назвою “Плюралізм і право” і аналіз деяких матеріалів конгресу, див. [1, с. 147-152; 2, с. 175-176].

тету Олександр Печеник, громадянин Швеції польського (з м. Краків) походження.

Кандидатури майбутнього складу Виконавчого комітету та інших керівних органів згідно з конституцією IVR висувала Номінаційна комісія, яка збиралась напередодні виборів і складалася з представників (переважно на рівні голів) національних секцій. В.о. президента ВАФПСФ Чміль Б.Ф. письмово уповноважив свою співавтору цього матеріалу, яка приймала участь у роботі цієї комісії і може щиро засвідчити про панування по-справжньому демократичного (без флора “адміністративного ресурсу”) духу на цих зборах, також як і на загальних зборах асамблеї, що виключає існування титулів без підґрунтя наукових заслуг і відданості справі.

Спеціальна пленарна лекція була присвячена презентації безпрецедентного проекту всесвітньо відомого видавництва Kluwer (www.wkap.com, www.kluweronline.com) – 11-томника з історії і теорії філософії права під загальною назвою "Трактат з правової філософії і загальної юриспруденції". Перші 5 книг, присвячені теорії предмету в її сучасному розумінні: “онтологія і природа права, теорія нормативності, закон і суб’єктивне право, право і мораль, епістемологія права, теорія інтерпретації, джерела права, правове мислення, логіка та право” – побачать світ в кінці 2003 р., а наступні 6 томів з історії філософії права – у наступному році.

Загальне редагування видання здійснює професор Болонського університету Энрико Паттаро (Італія), в Дорадчу раду видання Норберто Баббіо, Роналд Дворкін, Лоуренс Фрідман, Кнуд Хааконсен. Назви книг першого траншу є такими (в дужках наведені ім'я авторів):

Реальність, якою вона має бути, та право. (Енрико Паттаро, Болонья, Італія);

Основи права. (Хуберт Роттлеудер, Берлін, Німеччина).

Правові інститути і джерела права. (Роджер Шинер, Едмонтон, Канада).

Правова доктрина Scientia Juris як знання про право і як джерело права. (Олександр Печеник, Лунд, Швеція).

Legal Reasoning (варіанти перекладу – правове мислення або юридичний спосіб мислення або правове аргументування, обґрунтування). (Джованні Сартр, Болонья, Італія).

Перші чотири книги мають бути обсягом близько 250 стор., остання – 450.

Учасники конгресу мали змогу отримати обмежену кількість купонів з істотними (втричі) знижками на перший “транш” книг, проте такі

знижки діяли тільки у разі надсилання замовлення впродовж лише трьох тижнів після конгресу. В Україні має з’явитися 4 набори цього видання (в Києві, Луганську, Харкові, Одесі).

Ось що сказав про конгрес Голова його Організації, Президент IVR Олександр Печеник: «Близько 550 учасників з усіх континентів, 23 пленарні доповіді, коло 75 сесій спеціальних робочих груп, 60 сесій робочих груп, більш ніж 10.000 чашек кави.

Що дав конгрес нам як дослідникам? Це складне питання, проте я би хотів наголосити на наступному. Дуже різні люди мали нагоду спілкуватися один з одним. Наприклад, прихильники мінімально-необхідних засобів для окреслення окремої юридичної проблеми могли говорити з людьми, хто посилається на «когерентну теорію всього». Аналітичні філософи могли розмовляти з мислителями постмодернізму. Юристи могли спілкуватися з філософами. Ліберали з прибічниками комуни. І не останнє, дослідники з дуже різних країн могли говорити один з одним. Виключно цікавою була широка участь вчених з Східної Азії. Спілкування було справжнім, не тільки пиття кави, але спроби розуміння один одного.

Успіх спеціальних робочих груп має бути також зазначений. Наприклад, робочі групи з штучного інтелекту і права, права-і-економіки, кримінальної відповідальності були дуже успішними, хоч ці теми і не дуже звичайні для конгресів IVR.

Говорячи про негативні риси, маю зазначити про мале число вчених з ісламського світу, не зважаючи на відмінну пленарну лекцію з ісламського права. Учасників з африканських країн та індійського субконтиненту було також обмаль. IVR має прийняти це до уваги у майбутньому.

З всією повагою до інтернету, електронної пошти і віртуальної реальності як такої, дозволяйте завершити на тому, що людям потрібне спілкування обличчя-до-обличчя. Так побачимося знову в Гранаді в 2005»*.

Впродовж конгресу була досягнута попередня домовленість про співпрацю з польською національною секцією IVR (президент – суддя Верховного Адміністративного Суду Польщі і декан Люблінського університету Лешек Лещинський) про проведення двох українсько-польських конференцій – в Києві в квітні 2004 р. і в Польщі навесні 2005 р. Попередній і діючий президенти

* Сайт конгресу <http://www.ivr2003.net/post-congress/>, переклад Семенової Н., спеціальний дозвіл п. Печеника на переклад і публікацію отриманий.

IVR виказали свою зацікавленість приймати участь у цих заходах.

Згідно з конституцією, конгреси IVR проходять раз на два роки, а перевибори керівних органів відбуваються раз на 4 роки. Тому наступний конгрес, що заплановано провести в Гранаді (Іспанія) в 2005 році буде присвячений певному предмету і поточним оргпитанням. І тільки ще через два роки – в сусідській до нас Польщі – в Кракові в 2007 р. відбудеться конгрес з повноцінною організаційною компонентою – звітом складу діючого Виконавчого комітету і перевиборами.

На завершення, наводимо перелік журналів для публікацій (Publication Channels), де будуть опубліковані тексти доповідей всіх робочих груп конгресу і які, як завжди, залишаються відкритими для внесків фахівців зі всього світу (на це робився спеціальний наголос у виступі їх редакторів на конгресі) і куди кожен бажаючий може надсилати свої статті, ознайомившись з умовами їх оформлення і вимогами до змісту (див. додаток 2). Їх адреси і відповідні матеріали – на сайті конгресу.

Новий редактор Вісника IVR Ута Биндрейтер <Uta.Bindreiter@jur.lu.se> в нещодавно розповсюдженому повідомленні звернулась до національних секцій з пропозицією-закликом створити базу електронних персональних адрес (разом з іменами їх володільців) членів національних секцій та надіслати цей список в редакцію вісника. Тоді кожне число вісника буде не тільки розміщуватись на сайті IVR, але і надходити безпосередньо до кожного члена IVR у вигляді персональної копії.

І, звичайно, запрошуються новини для публікації у віснику, що мають накопичуватись у відповідальній особи в національних секціях з регіональних відділень і централізовано надсилатись до редакції (що, звичайно, не заперечує звернення до редактора особисто за вищевказаною адресою). До звітно-перевибірних зборів виконує обов’язки виконавчого секретаря спів-автора цього матеріалу – Надія Семенова, яка просить всіх учасників конференції в травні 2003 р, чії адреси змінились, чи хто став членами ВАФПСФ після її проведення і не був включений в список розсилки, якомога скоріше надіслати свою електронну адресу до офіційної електронної адреси ВАФПСФ uafpsf@ukr.net або пересвідчитись у наявності своєї адреси у списку розсилки ВАФПСФ за тел. 380-44-249-09-69 (Чміль Б.Ф.) або 380-44-244-33-94 (Н.О.) для отримання персональної електронної копії вісника IVR. Закликаємо також подавати інформацію (у вигляді коротких дайджестів про нові

книги з предмету, що вийшли друком, про події, заходи, а також оголошення, повідомлення, що заслуговують на увагу світової спільноти) для публікації у віснику IVR. Інформація буде накопичуватись і від імені української секції надсилатися у вісник IVR для розміщення.

Закликаємо всіх бажаючих завчасно підготуватись до конгресів в Гранаді і – особливо – в Кракові. При виникненні питань просимо не вагатися і звертатися за вказаними координатами.

Додаток 1

Перелік робочих груп конгресу

Невизначеність, загроза нечинності (defeasibility) та балансування;

Логіка в юридичній аргументації;

Реальність, істина та знання в нормативній сфері;

Різні суспільства: багатоманітність і спільний ґрунт;

Легітимність судової практики;

Справедливість по відношенню до майбутніх поколінь;

Національна держава і універсальні цінності;

Теорія демократії і конституціоналізм;

Теорія легітимності;

Позитивізм, право і мораль;

Транспарентна автономія права;

Правові цінності і раціональність;

Правова філософія і окремі проблеми;

Несправедливість, влада і закон;

Організоване політичне насильство;

Нові технології для права і політики;

Фундаментальні проблеми правової філософії;

Правове мислення і правознавчі проблеми;

Глобалізація і плюралізм;

Права людини і меншини.

Перелік спеціальних робочих груп конгресу

Потреба юристів-практиків в рефлексивному застосуванні прикладної правової філософії;

Кримінальна відповідальність;

Правовий позитивізм після Харта і Дворкіна;

Право і об’єктивність – правовий позитивізм, критична теорія і нова волна природного права;

Правознавство і викладання права: технічне чи теоретичне?;

Право і економіка та юриспруденція;

Когнітивна наука, етика і право;

Право, мораль, політика, загроза нечинності (law, morality, politics, defeasibility);

Надання сили правовим рішенням (Stressing legal decisions)

Східно-азійська юриспруденція;

Штучний інтелект і право;

Електронне урядування і право;

Теорія когерентності право і аналогій;

Право і соціальна теорія;
Скандинавський правовий реалізм;
Матеріальне ревю конституційності законів;
Правові інституції і економічна політика;
Східно-азійська юриспруденція;
Практичні і теоретичні проблеми нормопроекткування. Дослідження в легіспруденції;
Політика прав людини;
Автентичні та запозичені правові цінності в пост-колоніальному світі;
Актуальність юридичної догматики;
Європейське громадянство в нових державах-членах.

Додаток 2

Перелік журналів, де можна опублікувати статті з філософії права.

Ratio Juris – An International Journal of Jurisprudence and Philosophy of Law, журнал, що публікується видавництвом Blackwell Publishing разом з Болонським університетом.

Beihefte of ARSP (Archiv für Rechts- und Sozialphilosophie) – офіційний орган IVR, що публікується видавництвом Franz Steiner Verlag.

Rechtstheorie (Zeitschrift für Logik und Juristische Methodenlehre, Rechtsinformatik, Kommunikationsforschung, Normen- und Handlungstheorie, Soziologie und Philosophie des Rechts), журнал, що публікується видавництвом Duncker & Humblot.

Список літератури

1. Семенова Н. Філософсько-правовий наголос – 2001: Плюралізм і право // Філософська думка. – 2001. – № 4.
2. Семенова Н. XX Всесвітній конгрес Міжнародної асоціації філософії права та соціальної філософії // Право України. – 2002. – № 3.
3. Юридична енциклопедія. Т. 3. – Київ: „Українська енциклопедія” ім. М.П. Бажана, Київ, 2001.

Н. А. Семенова, Б. Ф. Чміль

АССОЦИАЦИЯ ФИЛОСОФОВ ПРАВА – НЕОТЪЕМЛЕМАЯ ИНСТИТУЦИОНАЛЬНАЯ СОСТАВЛЯЮЩАЯ УСПЕХА СОЗДАНИЯ ВЫСОКИХ ПРАВОВЫХ ТЕХНОЛОГИЙ

В статье освещается история образования Всеукраинской ассоциации философии права и социальной философии, участие ее представителей в работе XXI Всемирного конгресса Международной ассоциации философии права и социальной философии (IVR), рассматриваются перспективы их дальнейшего научного сотрудничества.

N. O. Semenova, B. F. Chmil

ASSOCIATION OF EXPERTS IN PHILOSOPHY OF LAW AS AN INTEGRAL INSTITUTIONAL PART OF THE SUCCESS IN PRODUCING OF HIGH LEGAL TECHNOLOGIES

The article unfolds a history of the formation of the Ukrainian Association of Philosophy of Law and Social Philosophy, the participation of its representatives in the work of the XXIst World Congress of the International Association of Philosophy of Law and Social Philosophy (IVR), prospects of their further cooperation.